

En maorisk hemmafru

Parehuia Tutua-Nathan, som har maoriskt ursprung, är hemmafru med fem barn. Hon bor i Nya Zeeland och är medlem av Opus Dei. Att varje dag umgås med Gud ger hennes arbete en mening, även under de stunder då hon skulle råka bli arg eller förlora tålamodet. Artikeln har pulicerats i the New Zealand Catholic.

2006-08-01

Tutua-Nathan är mor till 5 barn. Hon bor utanför Wellington, som är en stad i Nya Zeeland. Som hennes namn antyder är hon en maori-kvinna, hon tillhör stammen Tuwharetoa. Och samtidigt är hon supernumerarie i Opus Dei.

Hon lärde känna Verket tack vare en arbetsintervju. År 1989 sökte hon ett jobb vid universitetet i Waikato. Även om hon inte lyckades få posten erbjöd henne universitetet ett annat arbete och hon accepterade.

En kamrat på universitet var numerarie i Opus Dei. När de blev vänner blev Tutua-Nathan inbjuden till väninnans hem, det var ett Opus Dei-centrum i staden Hamilton.

"När jag för första gången begav mig till detta hus och lärde känna husets invånare och alla som kom dit för att få utbildning i den kristna läran, blev jag förvånad över den gästvänlighet och varma miljö som jag upplevde

där”, påminner sig Tutua-Nathan som är 42 år gammal.

“Jag som har uppfostrats i Polynesiens mest traditionella bruk, kände mig i det huset precis som hemma. Andan som rådde där var tilltalande för mig. Det känns nu som mitt andra hem.”

Det var framför allt budskapet att det är möjligt att uppehålla en relation av vänskap och kärlek med Gud och medmänniskorna var det som mest drog Tutua-Nathan till Opus Dei. Och det är det som idag gör att hon vill fortsätta att utveckla sitt andliga liv.

"Men jag är en helt vanlig mamma till mina barn och hustru till min man. Jag har fem barn och följer varje mammas rutiner”, förklarar hon. ”Jag har många kamper att utkämpa varje dag, situationer där jag inser att jag måste bättra mig: jag grälar och är arg på barnen, när jag

blir trött gnäller och diskuterar med min man”.

Hennes liv har inte ändrat sig, men hennes sätt att gripa sig an med livet, det har förändrats.

"Det händer många gånger om dagen att jag förlorar tålamodet. Men i de ögonblicken påminner jag mig om att Gud betraktar mig och ler mot mig – det har jag lärt mig av Opus Dei och det gör att jag försöker ändra mig.”

"Det är inte bara de fina stunderna utan det är alla dagens uppgifter, det är hinder och besvärliga ting som också de är tillfällen att tjäna Gud. Den som tog på sig Korset, Honom kan vi möta i de små korsen som utgör vår dag. Den helige Josemaría lärde oss att vi kan byta ut ilska eller jämmern till ett leende eller att hålla tyst. På så vis kan vi kristna så sakta komma att förändra världen.”

Eftersom Tutua-Nathan är mamma till många barn och tar hand om hushållssysslorna i hemmet består helgelsen av det vanliga arbetet för henne i att laga mat, städa huset och lämna och hämta barnen i skola och på dagis...

“När jag ser ett berg av tallrikar som måste diskas då säger jag till Herren att jag erbjuder detta arbete som jag känner motvilja mot och jag ber Honom att Han hjälper mina barn i skolan eller en väninna som är ensam”, förklarar hon.

Att vara medlem i Opus Dei tar inget av tillvaron. Det som sker är bara att det tillkommer en ny mening. En gudomlig mening.

Gavin Abraham // NZ CATHOLIC

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/en-maorisk-hemmafru/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/en-maorisk-hemmafru/)
(2025-08-13)